

Oktober 2010

OVER ALLESEN NOG WAT.

Er zijn altijd zaken of dingen in de duivensport waar ik werkelijk niets van begrijp, ook na 55 jaar nog niet, zo maakten we in 2010 (eigenlijk al enkele jaren) mee dat we 80 jonge duiven inkorfden op een vluchtje van 125 km., de duiven kwamen geweldig, 30 tegelijk, in 10 min. 50, daarna nog 5 en nu komt het 25 kwijt, de volgende dag 1 en dan nooit meer.

Er zijn mensen die zeggen dat is normaal, het zullen wel geen goede zijn of de gezondheid zal wel niet goed genoeg zijn geweest, zelf vind ik dat te eenvoudig vooral ook omdat het niet alleen bij ons gebeurt, sterker nog bij tientallen, en niet alleen bij de minsten, schijnt het voor te komen.

In de volksmond noemt men dit "Ze druppelen niet door" en dan gaat het fout, want zover zijn we wel dat we dat weten, een oplossing?, ik zou het niet weten, natuurlijk ook omdat de oorzaak voor ons een raadsel is.

Je kunt er naar gissen, zelf leggen we verband tussen het vervoer en de gezondheid en dan denken we aan een soort van verdoving of een gebrek aan zuurstof als de wagen niet rijdt, het was warm broeierig weer, ook die nacht en veel van die verloren duiven kwamen nauwelijks verder dan de losplaats, ook bij andere afdelingen, maar het blijft natuurlijk gissen.

Wat we wel weten is dat de grote verliezen de laatste jaren met vooral de jonge duiven altijd leden kost en dat is in deze tijd dat we als duivensport toch al onder druk staan iets wat we totaal niet kunnen gebruiken dus een oplossing is van harte welkom.

Je kunt iets niet begrijpen maar je kunt je ook verbazen over iets, ik heb dat vooral als je het over de lossingen hebt, die lossingen is iets aparts eigenlijk een klein wereldje op zich, al moet ik er wel bij zeggen dat het de laatste jaren beter geregeld is, maar er zijn nog altijd voorvallen waar je niets van begrijpt en waar je niets van mag zeggen, dat is eigenlijk altijd al zo geweest, convoyeurs, lossingverantwoordelijken enz. hebben schijnbaar altijd gelijk en dulden nauwelijks tegenspraak, het thuisfront weet eigenlijk nooit precies wat er op de losplaats gebeurt, dat is ook altijd al zo geweest.

Soms zie je op foto's of hoor je van mensen die er geweest zijn toestanden die eigenlijk niet mogen en kunnen en dan druk ik me nog voorzichtig of netjes uit.

Persoonlijk heb ik daar altijd moeite mee ook omdat ik door de jaren heen werkelijk ongelooflijke toestanden heb meegemaakt en dat zou in deze tijd eigenlijk niet meer mogen voorkomen.

Ook omdat foute en moeilijke lossingen altijd duiven kost vooral op de achterhand en als er op zo'n manier duiven wegblijven kost het naast de duiven ook leden en dat is hetzelfde als eerder geschreven dat mag

eigenlijk niet gebeuren, dat kunnen we niet gebruiken, op leden moeten we zuinig zijn, ja toch.

Je kunt dus iets niet begrijpen of je kunt je verbazen over iets, je kunt er van dromen hoe je kampioen kunt worden of wat te doen om de duivensport weer in de lift te krijgen, maar daarnaast kunt je ook je gedachten laten gaan om op hoger plan te geraken wat betreft de kampioenschappen en of meedenken aan oplossingen voor bepaalde problemen in diezelfde duivensport.

En één van die problemen vinden wij zelf is het verschil tussen groot en klein, daarmee bedoelen we grote liefhebbers met veel duiven, veel hokken en dus vaak ook veel duiven mee op de vluchten, zeg maar 100 duiven mee in concours tegen liefhebbers met 10, in het ergste geval wordt er dan ook nog alleen de eerste in de klok geteld voor de kampioenschappen.

Dat dit ook leden kost en gekost heeft behoeft geen twijfel en je zult er wat aan moeten doen wil je die onvrede wegnemen.

In Nederland heeft men dat enigszins begrepen en probeert men daar iets aan te doen.

Zo heeft men in verschillende afdelingen het zgn. "NPO. systeem" d.w.z. voor iedere 10 gezette duiven moet men er 1 draaien, dus met 30 duiven mee moet je er 3 draaien voor de punten enz.

Het nadeel hiervan is dat er minder duiven in concours gezet worden doordat de liefhebbers duiven gaan uitzoeken en zo min mogelijk duiven zetten zodat men er weinig behoeft te draaien voor de punten, een beetje kinderachtig dat wel maar je wilt wat voor een kampioenschap, dat blijkt hieruit.

Het nieuwe NPO. bestuur stelt voor (in 2010) om 1 duif op de 4 te tellen voor het kampioenschap, dus nog moeilijker, zo ongeveer van laat die grote nu maar komen, 100 mee dus 25 draaien voor de punten en dat is nogal wat.

Dat vonden we ook en dachten dat moet kunnen, dat is in ieder geval een soort oplossing, totdat we in gesprek kwamen met een bekende liefhebber die ons eigenlijk het tegendeel vertelde, niet de zgn. groten maar juist de kleineren hebben hier moeite mee, die 1 op 10 is destijds bewust gekozen.

Een kleine liefhebber met 10 duiven mee moet er 2 1/2 draaien (dus 3 in de klok) voor de punten, veel kleinen hebben daar moeite mee, veel meer dan ik dacht, 1 op 4 werkt dus ergens tegenstrijdig op het gene wat de bedenkers er van dachten, dus ook geen oplossing.

Veel beter nu vind ik het idee van A.S., deze stelt voor de groten op te splitsen in een soort van verschillende kleinere liefhebbers, zo van een liefhebber met 90 duiven op te delen in 3 liefhebbers met 30 duiven, dus Hok Jansen A, Hok Jansen B en Hok Jansen C, de ringnrs. voor het vliegseizoen opgeven ook die van de jongen.

Het nadeel is echter dat als het super gaat bij hok Janssen 1, 2 en 3 kan worden in de kampioenschappen en dat is ook weer wat, er is nog iets, het gaat vaak alleen maar om de uitslag in de zomer, om de

naamsbekendheid , de kampioenschappen zijn totaal onbelangrijk dus met dit systeem los je dus niets op, je leest steeds dezelfde naam, alleen met dit verschil dat er een a of een b achter staat .

Al met al een verschrikkelijk moeilijk probleem om iedereen tevreden te stellen, maar ja je moet er wat voorover hebben om leden te behouden want als je niets doet gaat het helemaal fout.

Genoeg hierover want in deze tijd zijn ook de duiven als het goed is nog steeds belangrijk en die hebben ook aandacht nodig om problemen te voorkomen.

De laatste jaren hoor je steeds meer dat men probeert het gebruik van geneesmiddelen en dan vooral die met antibiotica te verminderen en daar tegenover het gebruik van natuurlijke middelen te bevorderen. Persoonlijk geloven we daarin en we zijn er dan ook al enige jaren mee bezig, indertijd zijn we begonnen met het niet meer geven van een geelkuur ook de kweekduiven niet, daar stelden we dan tegenover in het stille seizoen om de 2 dagen appelazijn en wel 1 eetlepel op 2 liter water, dus eigenlijk de halve dosering, zoals in de pluimvee industrie, denk erom voordat je daar aan begint moeten ze eerst geelvrij zijn, erg belangrijk .

Later deden we niets meer aan een nat oogje, we lieten het uitzielen, zelden hebben we er nog last van, wel zou ik ingrijpen als de hele meute aangetast was en zo hebben we nog meer voorvallen waar we niets aandoen, terwijl we enkele jaren terug meteen naar de medicijn pot grepen als we iets onregelmatigs constateerden.

Toch moet je altijd voorzichtig zijn om met een op de andere dag het roer volledig om te gooien, niet alleen met geneesmiddelen maar overal mee, haast altijd gaat het dan fout.

Daarom moet je eigenlijk een goede verhouding vinden tussen het geven van medicijnen en het begeleiden op natuurlijke basis vooral in het vliegseizoen, want helemaal zonder met de soms enorme besmettingsdruk tijdens warme en vochtige dagen tijdens het vervoer daar geloof ik ook niet in.

In deze tijd heb je daar geen last van, dus niet meteen in paniek raken van iedere kleinigheid en geen problemen scheppen die er niet zijn of niet belangrijk zijn, iets om over na te denken.

Succes,
Co Verbree,
co@combverbree.nl

ZONDER NADRIJKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN
DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN DIT ARTIKEL
TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE WEBSITE
VAN IEMAND ANDERS.